

РЕШЕНИЕ

№ 4597

гр. София, 04.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11569** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.75,ал.1,т.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. И.- непридружен непълнолетен гражданин на С. срещу Решение №5032/08.10.2025 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави хуманитарен статут на А. А. И.-непридружен непълнолетен гражданин на С..

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност на оспореното решение, като противоречащо на влязлото в сила съдебно Решение, постановено по адм.дело № 4455/2025 година по описа на АССГ, като административният орган не се е съобразил с влязлото в сила Решение на АССГ и не е обсъден най- добрият интерес на детето, и не е обсъдил опасенията на детето, породени от страха за живота му, не е изследвал психическите, физическите и емоционалните потребности н детето. Искане се обявяване нищожността на решението и връщане на административната преписка на органа за ново произнасяне.

В съдебно заседание, оспорващият- А. А. И. редовно и своевременно призован се явява и поддържа жалбата на заявените основания с помощта на преводач от арабски език- В. П.. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат И. определен от САК за процесуален представител до приключване на производството с влязло в сила съдебно решение.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Дирекция „ Социално подпомагане“ – К. село редовно и своевременно призована“ не изпраща представител ,но е постъпил Социален доклад.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение №22281/27.06.2025 година, постановено по адм.дело №4455/2025 година по описа на АССГ е отменено Решение № 3079/10.04.2025 година на Председател на ДАБ към МС на РБ, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на хуманитарен статут и върнал административната преписка на Председател на ДАБ към МС за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут, отхвърлена е жалбата на А. А. И. срещу Решение № 3079/10.04.2025 година на Председател на ДАБ към МС на РБ в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец. Решението е влязло в сила на 22.07.2025 година.

След връщане на административната преписка, на 06.08.2025 година е изготвен Социален доклад от страна на Директор на Агенция за социално подпомагане .

На 08.08.2025 година е проведено интервю с търсеция закрила,непридружен непълнолетен в присъствието на преводач от арабски език- Ю. А., социален работник- В. Б. и адвокат И., определен за процесуален представител и назначен от НБПП до приключване на производството с влязло в сила съдебно решение, на което оспорващият заявил,че говори арабски език, няма комуникативни пречки,не се притеснява ,че интервюистът е от женски пол, добре е , но има нужда от дрехи, роден е през 2010 година в С., но не знае през кой ден и кой месец в околностите на Х. ,село А., родителите му живеят в лагер в С., защото няма къде да ходят, навсякъде има война, а лагерът е под контрола на новото правителство, не знае дали баща му работи, но е работил като земеделец, а майка му не работи, не знае кога е пристигнал в РБ , първо бил при трафиканта, а после в Турция като в България е от една година,минал границата между С. и Турция нелегално с трафикант, като причината да напуснат страната са думите на баща му , за да ги спаси, като са ги заловили на пътя за България и искали да дойдат в България за да направят събиране на семейството,не е подавал молба за закрила в Турция, защото ако ги хванат , ще ги екстрадират в С., има брат и братовчед в РБ, иска да учи ,не е имал проблеми заради етническата си принадлежност , не може да служи , ставал е свидетел на военни действия и физически никой не го е тормозил,не е бил заплашван, не е арестуван в страната си на произход, напуснал е С. заради войната и за да може да дойде тук да се събере със семейството си, не знае какво може да му се случи ако се завърне в С. и иска да учи и да се събере със семейството си.

На 17.09.2025 година Интервюиращ орган депозирал Становище до Председател на ДАБ, с което предложил да бъде отказано предоставянето на хуманитарен статут на оспорващия.

На 08.10.2025 година ответникът по оспорването издал оспореното решение, с което отказал предоставянето на хуманитарен статут на оспорващия.

Решението е връчено на оспорващия на 22.10.2025 година в присъствието на преводач и на адвокат И..

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.84,ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните: Оспореното Решение №5032/08.11.2024 година на Председател на ДАБ към МС на РБ

представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 , ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48 от ЗУБ е предоставено правото да се произнася по молби за предоставяне на международна закрила.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето И. И. Към датата на задване на решението е заемал длъжността длъжността- Председател на ДАБ към МС.

При издаването на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ с спазил процесуално-правните разпоредби и материално-правните разпоредби на ЗУБ.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващия адвокат И., че Решението е нищожно като противоречащо на влязло в сила съдебно Решение № 22281/27.06.2025 година по описа на АССГ/ влязло в сила на 22.07.2025 година и е нищожно, защото на първо място след отмяна на решението на Председател на ДАБ в частта, в която е отказан хуманитарен статут , административният орган се е съобразил с дадените указания от страна на ВАС в отменителното решение, социален работник, определен от Отдел“ Закрила на детето“ е присъствал на проведеното интервю, изготвен е и Социален доклад , протоколът от интервюто е подписан от него и от всички присъстващи, в това число и от адвокат И., административният орган е изследвал всички основания, предвид обстоятелството, че оспорващият е лице от уязвима група, както и най- висшият интерес на детето. За да е налице един административен акт нищожен и то в хипотезата на чл.177 от АПК, то следва да се налице визираните в нормата на чл.177, ал.2 от АПК предпоставки- Актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви, като в случая не е налице сочената хипотеза на нищожност на оспореното Решение на Председател на ДАБ, тъй като при връщането на преписката административният орган е спазил всички дадени указания в отменителното Решение на АССГ и обстоятелството, че е отхвърлил молбата за предоставяне на хуманитарен статут, не води до извод, че Решението е нищожно, защото АССГ е върнал административната преписка на органа за спазване на дадени указания, а самата преценка дали да се предостави хуманитарен статут е на административния орган , а не на съда.

След отмяна на Решението и връщането му за ново разглеждане, ответникът по оспорването е извършил преценка на всички относими факти.

Законосъобразно Председател на ДАБ е приел ,че спрямо оспорващия не се налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като спрямо него не са предприети никакви действия, както от официалните власти, така и от която и да било групировка, която държавата не е била в състояние да контролира, а напротив такива твърдения изобщо не са изложени при провеждане на интервюто след отмяна на предходното Решение на Председател на ДАБ. Настоящият съдебен състав намира ,че спрямо оспорващия не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл.9 от ЗУБ.

Общата обстановка в С. към момента на напускане на същата от страна на оспорващия не може да обуслови основателен страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951

година и единствената цел на бежанската история на оспорващия е да му бъде предоставена закрила, за да извърши събиране на семейството си в България, като оспорващият не е бил подложен на преследване, нито сочи опасения от преследване, тъй като не сочи конкретно събитие, което е довело до напускането на С., като е взел решението да напусне С. без видима причина, възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната му по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт, характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, че се намира в неблагоприятно външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазване на човешките права, не е напуснал С. поради опасения. Режимът на Б. А. падна и на 27 ноември 2024 година Ислямистката групировка „Х. Т. ал Ш.“ започна голяма офанзива в Североизточна С. и на 8 декември 2024 година бунтовниците, водени от HTS навлязоха в Д. и декларираха победа, като в същия ден Президентът Б. А. напусна страната и получи убежище в Русия, а на 29.01.2025 година А. ал Ш., който ръководи страната след падането на режима на А. е назначен за временен президент на С. и Конституцията от 2012 година е суспендирана, а парламентът е разпуснат и представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват с временното правителство, като военният персонал на бившия режим призован на задължителна служба се явява в Центрове за уреждане на статута в голяма численост, като армията и службите за сигурност са разпуснати. Ден след като завземат властта, бунтовниците обявяват амнистия на всички военни, приети на служба в сирийските въоръжени сили при режима на Б. А. и заявяват, че животът на военните ще бъде в безопасност и няма да бъдат нападани, а решението за амнистия е взето след като стотици наборници и войници от силите на бившия режим се предават по време на сраженията с опозиционните сили или са заловени, докато се опитват да избягат от битки и вонени казарми. Общото твърдение, че е напуснал родината си С., защото там няма живот и сигурност, и заради войната е прието обосновано от административния орган, че не може да се установи, че е напуснал С. поради преследване, основано на неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политически убеждения- чл. 4, ал. 3, б. "в" от Директива 2011/95/ЕС. Анализирайки бежанската история на оспорващия административният орган е приел, че историята е изградена на твърдения, които целят само и единствено предоставянето на международна закрила и поведението на оспорващия сочи на липса на основателен страх от преследване. Изложената бежанска история не може да обуслови каквото и да е преследване, което според легалното определение на чл.8, ал.4 от ЗУБ представлява нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост, а действия на преследване или потенциална заплахата от преследване по отношение на оспорващия липсват, който факт се потвърждава и от изявленията му, че спрямо него никой не е упражнил насилие или пък е отпразил каквато и да било заплахата.

Законосъобразно Председател на ДАБ към МС на РБ е приел, че по отношение на оспорващия не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут. Последният според определението, визирано в чл.9 от ЗУБ се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл.15,б."в" от Директива 2004/83ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по

други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл.15,б."в" от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт".

От събраните доказателства и най-вече от бежанската история на оспорващия не може да се приеме, че същият е напуснал страната си С. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, защото той не е имал никакви проблеми както с официалните власти, така и с която и да било групировка и спрямо него не съществува и бъдещ или евентуален риск от посегателство. Нещо повече дори, причините поради които е напуснал С. са само и единствено лични и базирани на желанието му за по-добър живот и представената бежанска история по никакъв начин не обуславя предоставянето на международна закрила.

От Справката за ситуацията в страната на произход на оспорващия С. от 17.12.2025 година и от 30.09.2025 година от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ към МС е видно че на 2 март 2025 година съгласно изявление на Сирийското президентство новите власти в С. обявяват сформиранието на седемчленен комитет за изготвяне на Конституционна харта за управление на прехода към демокрация, като новите управляващи се съсредоточават върху възстановяването на С. и нейните институции след отстраняването от власт на Б. А. на 8 декември 2024 година, което слага край на продължилото над половин век управление на семейството му и 13 години на опустошителен конфликт, а според Бюлетин на ВКБООН от 6 март считано от 8 декември 2025 година 303 400 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави и 885 294 вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си, като на 13 март 2025 година Временния президент на С. подписа Конституционна декларация обхващаща 5 годишен преходен период, която декларация цели да създаде баланс между общество на сигурност и права, и предвижда абсолютно разделение на властите, като към 08.05.2025 година ВКБООН е изчислил, че от 8.12.2024 година около 481 730 сирийски бежанци са преминали обратно в С., като броят им от началото на годината е над 842 570 души, а по отношение на вътрешното разследване към 8 май 2025 година 1 186 147 милиона вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си, включително 337 868 души, което показва, че много от разселените лица вярват, че е налице цялостно подобрене в ситуацията със сигурността в С., като някои от свързаните със закрилата основни пречки- в това число и продължителната принудителна военна служба, вече не са налице и допринасят за по-голямо чувство за безопасност.

Обстоятелството, че в началото на месец март 2025 година са възникнали отделни сблъсъци в С. и са убити цивилни лица, не може да доведе до извод, че в С. е налице въоръжен конфликт, още повече, че на 9 март е сформирана независима комисия, която да разследва нарушенията срещу цивилни и да идентифицира отговорните към тях, но тази ситуация не е достигнала степен на безогледно насилие с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила само и единствено заради общата ситуация в страната му на произход, като не е установено на основание присъствието си на територията на държавата му произход той да е изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

Не е налице нарушение на чл.15, ал. 6 от Закона за закрила на детето, сочеща, че при всяко дело съдът или административният орган уведомява дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето, като за уведомлението от съда се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс, а за уведомлението от административния орган се прилагат разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс. Дирекция "Социално подпомагане" изпраща представител, който изразява становище, а при невъзможност предоставя доклад.

"Най-добрият интерес на детето" е понятие по смисъла на **§ 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето**, а това е преценка на желанията и чувствата на детето, физическите, психическите и емоционалните потребности на детето, възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето, опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена, способността на родителите да се грижат за детето, последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата, други обстоятелства, имащи отношение към детето/да изпълнява ролята на процесуален представител във всички производства пред административните органи, да предприема действия за осигуряване на правна помощ/. Когато решават относно правото на предимствата, предвидени в настоящата Директива, държавите-членки следва надлежно да отчитат висшия интерес на детето, както и конкретните обстоятелства на зависимостта от лицето, на което е предоставена международна закрила, на близки роднини, които вече са в държавата-членка и които не са членове на семейството на това лице. При изключителни обстоятелства, когато близкият роднина на лице, на което е предоставена международна закрила, е семейно непълнолетно лице, което обаче не е придружено от своя(та) съпруг(а), може да се счита, че неговият висш интерес е свързан с първоначалното му семейство. „Висшият интерес на детето“ следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата Директива, в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост. „непълнолетно лице“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство на възраст под 18 години, а „непридружено непълнолетно лице“ означава непълнолетно лице, което пристига на територията на държавите-членки, без да е придружено от пълнолетно лице, отговорно за него по силата на закон или на практика на съответната държава-членка, докато грижата за него не бъде реално поета от такова лице; включва се също така непълнолетно лице, което е оставено непридружено след влизането му на територията на държавите-членки.

В конкретната хипотеза, от събраните доказателства и на- вече от бежанската история на търсещия закрила е видно, че същият преди да напусне родината си С. е живял в с родителите си е напуснал С. само заради думите на баща му, а не по друга причина. Вярно е, че търсещият закрила е лице със специални потребности и съгласно параграф 1, т.16 от ДР на ЗУБ. (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Чужденец, търсещ международна закрила със специални потребности" е лице от уязвима група, което се нуждае от специални гаранции, за да се ползва от правата и да изпълнява задълженията си по този закон, а по силата на параграф 1, т.17 от ДР на ЗУБ-"Лица от уязвима група" са малолетните или непълнолетните, непридружените малолетни и непълнолетни, хората с увреждания, възрастните хора, бременните жени, самотните родители с ненавършили пълнолетие деца, жертвите на трафик на хора, лицата с тежки здравословни проблеми, лицата с психични разстройства и лицата, които са понесли изтезание, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие, но този факт сам по себе си не може да доведе до извод, че е налице основание за предоставяне статут на бежанец на оспорващия.

От всичко изложено дотук е безспорно, че спрямо оспорващия не са налице никакви заплахи на основание на какъвто е да е признак, а действия на преследване или потенциална заплаха от преследване по отношение на оспорващия липсват, който факт се потвърждава и от изявленията му, че спрямо него никой не е упражнил насилие или пък е отправил каквато и да било заплаха. Нещо повече дори- административният орган е обсъдил мотивите за преследването, взел е

предвид особеното положение на лицето като такова от уязвима група- непридружен непълнолетен и е отчел и висшия интерес на детето. Законосъобразно Председател на ДАБ към МС на РБ е приел, че по отношение на оспорващия не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут. Последният според определението, визирано в чл.9 от ЗУБ се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл.15,б."в" от Директива 2004/83ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл.15,б."в" от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт".

Вярно е, че ситуацията в С. след падането на режима на Б. А. е несигурна, но административният орган отчитайки на-висшият интерес на детето и обстоятелството, че семейството му се намира в С. е приел, че най- добре е детето да расте в семейна среда с близките си .

Не е налице и заплахата спрямо оспорващия, породена от ситуация на безогледно насилие в светлината на чл.9,ал.3 от ЗУБ. Следва да бъде посочено, че с Решение от 17.02.2009 година,Съдът на Европейските общности по преюдициално запитване е дал тълкуване на разпоредбата на чл.15,ал.1,б."в", във връзка с чл.2,б."д" от Директива 2004/83/ЕО/ като-съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може изключително да се счита за установено, когато степента на характеризиращото и протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, се преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Освен това, от изготвения Социален доклад в хода на съдебно производство единственото, което е посочено,че детето следва да учи, но не са изложени мотиви относно това къде следва да пребивава детето, а е посочено ,че иска да учи и да остане тук, за да се събере със семейството си. Наред с това в хода на съдебното производство оспорващият заяви, че баща му е в Румъния и иска да получи статут тук само и единствено да се събере със семейството си, а не че е бил принуден да напусне страната си по причини от хуманитарен характер или от каквото и да било естество.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното Решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.
Воден от гореизложеното, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА А. А. И.- непридружен непълнолетен гражданин на С. срещу Решение №5032/08.10.2025 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави хуманитарен статут на А. А. И.-непридружен непълнолетен гражданин на С..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: